2020. október 20., kedd

P9_TA(2020)0274

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály és az alapvető jogokkal kapcsolatos kérdések

Az Európai Parlament 2020. október 20-i állásfoglalása a digitális szolgáltatásokról és az alapvető jogokról szóló törvényről (2020/2022(INI))

(2021/C 404/03)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és különösen annak 2. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 16. és 114. cikkére,

— tekintettel az az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak 6. cikkére, 7. cikkére, 8. cikkére, 11. cikkére, 13. cikkére, 21. cikkére, 22. cikkére, 23. cikkére, 24. cikkére, 26. cikkére, 38. cikkére és 47. cikkére,

— tekintettel a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (az e-kereskedelemről szóló irányelv) ([1]),

— tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv visszavonásáról szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 rendeletre (általános adatvédelmi rendelet) ([2]),

— tekintettel az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) ([3]),

— tekintettel a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek (audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról szóló, 2018. november 14-i (EU) 2018/1808 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([4]),

— tekintettel a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29/EK irányelv módosításáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/790 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([5]) („a szerzői jogokról szóló irányelv”),

— tekintettel a Bizottság illegális online tartalom hatékony kezelésére irányuló intézkedésekről szóló, 2018. március 1-jei (EU) 2018/334 ajánlására ([6]),

— tekintettel az internetes szervezett bűnözés általi fenyegetettségről szóló, 2018. szeptember 18-i Europol-értékelésre (IOCTA),

— tekintettel az Európai Unió Bíróságának vonatkozó ítélkezési gyakorlatára,

— tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,

— tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményeire,

— tekintettel az Állampolgári jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A9-0172/2020),

([1]) HL L 178., 2000.7.17., 1. o.
([2]) HL L 119., 2016.5.4., 1. o.
([3]) HL L 201., 2002.7.31., 37. o.
([4]) HL L 303., 2018.11.28., 69. o.
([5]) HL L 130., 2019.5.17., 92. o.
([6]) HL L 63., 2018.3.6., 50. o.

2020. október 20., kedd

A. mivel az alapvető jogoknak, úgymint a magánélet és a személyes adatok védelmének, a megkülönböztetésmentesség elvének, valamint a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságának a digitális szolgáltatásokkal kapcsolatos sikeres és tartós európai szakpolitika szerves, központi elemévé kell válnia; mivel e jogoknak a jogszabályok szövegében és végrehajtásuk szellemében egyaránt tükröződniük kell;

B. mivel a digitális szolgáltatások típusai és a digitális szolgáltatók szerepe drasztikusan megváltozott az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 20 évvel ezelőtti elfogadása óta;

C. mivel a felhasználók bizalmát csak azok a digitális szolgáltatók nyerhetik el, amelyek tiszteletben tartják alapvető jogaikat, biztosítva ezzel nemcsak a szolgáltatásaik igénybevételét, hanem a versenyelőnyt és a stabil üzleti modellt is;

D. mivel az EU területén digitális szolgáltatásokat nyújtó valamennyi szolgáltatóra vonatkozó adatvédelmi szabályokat nemrégiben frissítették és harmonizálták az EU-ra kiterjedően az általános adatvédelmi rendelet révén; mivel az elektronikus hírközlésre vonatkozó adatvédelmi szabályok, amelyek a digitális szolgáltatások részét képezik, az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv hatálya alá tartoznak, és jelenleg felülvizsgálat alatt állnak;

E. mivel a felhasználók által létrehozott, megosztott tartalmak és az online platformokon keresztül nyújtott szolgáltatások – többek között a felhőalapú szolgáltatások – mennyisége exponenciálisan és a fejlett technológiák által elősegítve példa nélküli ütemben nőtt; mivel ez magában foglalja az olyan illegális tartalmakat, mint a gyermekek szexuális zaklatását ábrázoló online felvételek (CSAM), valamint az olyan legális tartalmakat, amelyek károsak lehetnek a társadalomra és a demokráciára, mint például a Covid19-járvány gyógyítására vonatkozó hamis információk;

F. mivel az online gyűlöletbeszéd és a dezinformáció az elmúlt években egyre nagyobb méreteket öltött, mivel egyének és bomlasztó szereplők az online platformokat használják a polarizálódás növelésére, amely utóbbi politikai célokat szolgál; mivel a nőket, a színes bőrű személyek, az etnikai vagy nyelvi kisebbségekhez tartozó vagy annak vélt személyek, valamint az LMBTIQ-személyek gyakran megkülönböztető gyűlöletbeszéd, megfélemlítés, fenyegetések és bűnbakkeresés célpontjai az online térben;

G. mivel ezt a tendenciát olyan online platformok segítették elő, amelyek üzleti modellje felhasználói adatok gyűjtésén és elemzésén alapul, azzal a céllal, hogy több forgalmat és „kattintást” generáljanak, és ezáltal több profilalkotásra szolgáló adatot és így több nyereséget generáljanak; mivel ez a szenzációhajhász tartalom felerősödéséhez vezet; mivel a gyűlöletbeszéd és a félretájékoztatás sérti a közérdeket azáltal, hogy aláássa a tiszteletteljes és becsületes nyilvános vitát, valamint veszélyt jelent a közbiztonságra, hiszen valódi erőszakot szülhet; mivel az ilyen tartalmak elleni küzdelem kulcsfontosságú az alapvető jogok tiszteletben tartásának biztosításához, valamint a jogállamiság és a demokrácia védelméhez az EU-ban;

H. mivel a közösségi média és más tartalommegosztó platformok a tartalmaik és hirdetéseik célcsoportokhoz való eljuttatására és terjesztésére használják a profilalkotási technikákat; mivel az egyének digitális nyomaiból származó adatok oly módon gyűjthetők össze, amely lehetővé teszi a nagyon intim személyes adatok rendkívül pontos levezetését, különösen akkor, ha ezeket az adatokat más adathalmazokkal egyesítik; mivel a Cambridge Analytica és a Facebook botrányok megmutatták az online platformok átláthatatlan adatfeldolgozási műveleteihez kapcsolódó kockázatokat, mert feltárták, hogy egyes szavazókhoz személyre szabott (mikrotargetált) politikai hirdetéseket juttattak el, időnként akár célzott félretájékoztatást is;

I. mivel azok az automatizált algoritmusok, amelyek az online platformokon döntenek a, hogy miként a harmadik felektől származó tartalmak kezeléséről, rangsorolásáról, terjesztéséről és törléséről, többek között a politikai és választási kampányok során is, gyakran reprodukálják a társadalomban meglévő diszkriminatív mintákat, ami a diszkriminációtól eleve érintett személyek hátrányos megkülönböztetésének magas kockázatához vezet; mivel a tartalomszűrésre vagy -letiltásra szolgáló algoritmusok széles körű használata emellett jogállamisággal kapcsolatos aggályokat, valamint a jogszerűséget, a megalapozottságot és az arányosságot érintő kérdéseket is felvet;

J. mivel néhány, többnyire nem európai szolgáltató jelentős piaci erővel rendelkezik, és befolyást gyakorol az egyének, társadalmaink és demokráciáink jogaira és szabadságaira, azáltal, hogy ellenőrzést gyakorol az információk, szolgáltatások és termékek megjelenítésének módja felett, ami ezért jelentős hatást gyakorol a tagállamok működésére

és polgáraikra; mivel e platformok döntései messzemenő következményekkel járhatnak a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságának gyakorlására, valamint a tömegtájékoztatás szabadságára és a pluralizmusra nézve;;

K. mivel az EU-ban az illegális online tartalom kezelésére irányuló politikai megközelítés eddig főként az önkéntes együttműködésre és a bírósági végzéssel elrendelt eltávolításokra összpontosított, de egyre több tagállam fogad el további, nem összehangolt nemzeti jogszabályokat az illegális tartalom kezelésére; mivel a közelmúlt ágazati jogszabályai uniós szintű rendelkezéseket tartalmaztak az illegális tartalmak bizonyos típusainak kezelésére;

L. mivel a platformok tisztán önszabályozáson alapuló megközelítése nem biztosítja a megfelelő átláthatóságot, elszámoltathatóságot és felügyeletet; mivel ez a megközelítés továbbá nem nyújt megfelelő tájékoztatást a hatóságoknak, a civil társadalomnak és a felhasználóknak arról, hogy a platformok hogyan kezelik a jogellenes tartalmakat, illetve a szerződési feltételeiket sértő tevékenységeket és tartalmakat, sem pedig arról, hogy általában hogyan kezelik a tartalmakat;

M. mivel ez a megközelítés nem feltétlenül garantálja az alapvető jogok tiszteletben tartását, és olyan helyzetet teremt, amelyben az igazságszolgáltatási feladatokat részben magánfelekre ruházzák át, ami a véleménynyilvánítás szabadságába való beavatkozás kockázatát hordozza magában;

N. mivel az EU-ban a szabályozási felügyelet és ellenőrzés ágazatspecifikusan történik; mivel hasznos lenne a további és szélesebb körű koordináció a különböző felügyeleti szervek között az EU-ban;

O. mivel az illegális és káros online tartalmak előfordulási gyakoriságára, azok jelentésére és bíróság által elrendelt vagy önszabályozás révén való eltávolításukra, valamint az illetékes hatóságok által végzett nyomon követésükre vonatkozó megbízható, összehasonlítható nyilvános adatok hiánya az átláthatóság és az elszámoltathatóság hiányát eredményezi mind a magán-, mind a közszférában; mivel nem áll rendelkezésre információ a platformok és honlapok által használt algoritmusokról és arról, hogy a platformok hogyan kezelik a tartalom téves eltávolítását;

P. mivel a gyermekek online szexuális kizsákmányolása az illegális tartalmak egyik formája, amelyet a technológia fejlődése megkönnyít; mivel a gyermekek szexuális zaklatását ábrázoló, interneten terjesztett tartalom hatalmas mennyisége komoly kihívást jelent a felderítés, a nyomozás és legfőképpen az áldozatok azonosítására irányuló erőfeszítések szempontjából; mivel az Europol szerint az elmúlt évben 106 %-kal nőtt a gyermekek szexuális zaklatását ábrázoló tartalom online megosztására vonatkozó jelentések száma, amelyeket az USA-ban található National Center for Missing & Exploited Children (NCMEC, Az elveszett és kizsákmányolt gyermekek nemzeti központja) testülethez érkeztek be;

Q. mivel az Európai Unió Bíróságának (EUB) ítélkezési gyakorlata szerint egy tagállam bírósági végzését követően az abban megjelölt tartalmat el kell távolítani; mivel a tárhelyszolgáltatók igénybe vehetnek automatizált keresési eszközöket és technológiákat valamely korábban jogellenesnek nyilvánított tartalommal azonos tartalom keresésére és eltávolítására, ám nem kötelezhetők az általuk tárolt információk általános ellenőrzésére, sem a 2000/31/EK irányelv 15. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, jogellenes tevékenységre utaló tények vagy körülmények kivizsgálására;

R. mivel a megbízható elektronikus azonosítás elengedhetetlen a digitális szolgáltatásokhoz való biztonságos hozzáférés biztosításához és az elektronikus tranzakciók biztonságos lebonyolításához; mivel az (EU) 910/2014 rendelet keretében jelenleg mindössze 15 tagállam értesítette a Bizottságot a határokon átnyúló elismerésre vonatkozó elektronikus azonosítási rendszeréről ([7]) (eIDAS rendelet);

S. mivel az internet és az internetes platformok továbbra is a terrorista csoportok tevékenységeinek kulcsfontosságú helyszínéül szolgálnak, és azokat a propagandaterjesztés, a toborzás és a tevékenységük népszerűsítésének eszközeként használják;

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

2020. október 20., kedd

1. úgy véli, hogy a működő digitális egységes piac egyértelmű társadalmi és gazdasági előnyökkel jár az EU és tagállamai számára; üdvözlendőnek tartja ezeket az előnyöket, különösen ami az információkhoz való jobb hozzáférést és a véleménynyilvánítás szabadságának megerősítését illeti; hangsúlyozza a tisztességes digitális ökoszisztéma biztosításának fontos kötelezettségét, amelyben tiszteletben tartják a Szerződésekben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített alapvető jogokat, különösen a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, a megkülönböztetésmentességet, a médiaszabadságot és -pluralizmust, a magánélet védelmét és az adatvédelmet, valamint biztosítják a felhasználók online biztonságát; hangsúlyozza, hogy a digitális egységes piacon a fenti kötelezettségnek való megfelelés biztosítását célzó jogalkotási és egyéb szabályozási beavatkozásoknak szigorúan a szükséges mértékre kell korlátozódniuk; emlékeztet arra, hogy a jogszerű eljárás garanciái mellőzésével használt tartalomeltávolító mechanizmusok ellentétesek az emberi jogok európai egyezményének 10. cikkével;

2. sürgeti a Bizottságot, hogy fogadjon el testreszabott szabályozási megközelítést az online és offline világ között a szabályozás terén továbbra is fennálló különbségek, valamint az online szereplők és szolgáltatások sokfélesége által támasztott kihívások kezelése érdekében; e vonatkozásban fontosnak tartja különböző szabályozói megközelítés alkalmazását a jogellenes és jogszerű tartalom vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy az illegális online tartalmakat és az internet felhasználásával elkövetett bűncselekményeket ugyanolyan szigorral és ugyanazon jogi elvek alapján kell kezelni, mint az offline illegális tartalmakat és bűnözői magatartást, és a polgárok számára azonos garanciákat kell biztosítani; emlékeztet arra, hogy a belső piaci online szolgáltatásokhoz az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv szolgáltat jogi keretet, ami szabályozza a tartalomkezelést;

3. szükségesnek tartja a jogellenes tartalmak gyors és következetes eltávolítását a bűncselekmények és az alapvető jogok megsértésének kezelése érdekében; úgy véli, hogy az önkéntes magatartási kódexek csak részben kezelik ezt a problémát;

4. felszólítja a digitális szolgáltatókat, hogy méltányos, arányos és nem megkülönböztető módon távolítsák el a tartalmakat, valamint minden körülmények között legyenek kellő tekintettel a felhasználók alapvető jogaira, és vegyék figyelembe a szólásszabadság alapvető fontosságát egy nyílt és demokratikus társadalomban, a nem jogellenes tartalom eltávolításának elkerülése céljából; kéri azokat a digitális szolgáltatókat, amelyek saját kezdeményezés alapján kívánják korlátozni felhasználóik bizonyos jogszerű tartalmait, hogy az eltávolítás helyett vizsgálják meg a címkézési lehetőségeket, esélyt adva ezáltal a felhasználóknak, hogy saját felelősségükre döntsenek az adott tartalomhoz való hozzáférésről;

5. azon az álláspontón van, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályban foglalt, jogilag kötelező tartalomeltávolítási intézkedéseknek kizárólag az illegális tartalmakra kell vonatkozniuk, az uniós és a nemzeti jogban meghatározottak szerint, és hogy a jogszabályok nem tartalmazhatnak meghatározatlan fogalmakat és kifejezéseket, mivel ez jogbizonytalanságot teremtene az online platformok számára, és veszélyeztetné az alapvető jogokat és a szólásszabadságot;

6. elismeri azonban, hogy a jelenlegi digitális ökoszisztéma is ösztönzi a problémás magatartásformákat, például a fizikai vagy pszichológiai sebezhetőséget feltáró jellemzőkön alapuló mikrotargetálást, a gyűlöletbeszéd, a rasszista tartalmak és a félretájékoztatás terjedését, az olyan újonnan felmerülő problémákat, mint a több platformmal való szervezett visszaélés, valamint a fiókok létrehozása vagy az online tartalmak manipulálása algoritmusok által; aggodalommal állapítja meg, hogy egyes üzleti modellek azon alapulnak, hogy érzelmi és polarizáló tartalmakat mutatnak a felhasználók számára, hogy növeljék a képernyő előtt töltött idejüket és ezáltal az online platformok nyereségét; hangsúlyozza a fenti üzleti modelleknek az egyének alapvető jogaira és a társadalom egészére gyakorolt negatív hatásait; felszólít az online platformok monetizálási politikáinak átláthatóságára;

7. ezért hangsúlyozza, hogy meg kell akadályozni az ilyen káros tartalom terjedését; határozottan úgy véli, hogy e tekintetben döntő fontosságú a médiaműveltség, a felhasználó számára javasolt tartalmak önálló ellenőrzése, valamint a magas színvonalú tartalmakhoz és oktatáshoz való nyilvános hozzáférés; üdvözli a Bizottság kezdeményezését a Digitális Média Európai Megfigyelőközpontjának létrehozására, a független tényellenőrzési szolgáltatások támogatása, az online félretájékoztatással kapcsolatos ismeretek terjesztése és a digitális média ellenőrzéséért felelős hatóságok támogatása érdekében;

8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a független és közszolgálati médiát és a médiaműveltséggel kapcsolatos oktatási kezdeményezéseket, valamint a civil társadalom körében végzett célzott figyelemfelkeltő kampányokat; rámutat arra, hogy különös figyelmet kell fordítani a káros tartalomra az internetet használó kiskorúak esetében, különös tekintettel az internetes zaklatásnak, szexuális zaklatásnak, pornográfiának, erőszaknak vagy önkárosításnak való kitettségükre;

9. megjegyzi, hogy mivel az egyének online tevékenységei rendkívül nagy betekintést nyújtanak személyes adataikba, valamint lehetővé teszi azok manipulálását, a digitális szolgáltatások igénybevételéhez kapcsolódó személyes adatok általános és válogatás nélküli gyűjtése aránytalanul beavatkozna a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jogba; felhívja a figyelmet, hogy a mikrotargetáláson, a és az egyének értékelésén alapuló, valamint a viselkedésalapú reklámok – különösen a kiskorúak és más kiszolgáltatott csoportok esetében – az egyének magánéletébe való beavatkozás révén negatív hatásokkal járhatnak, ami kérdéseket vet fel az említett reklámok személyre szabására, a termékek vagy szolgáltatások kínálására vagy az ármeghatározásra szolgáló adatok gyűjtésével és felhasználásával kapcsolatban; megerősíti, hogy az általános adatvédelmi rendelet tartalmazza a felhasználók azon jogát, hogy a digitális szolgáltatások használata során ne alkalmazzanak rájuk kiterjedt nyomon követést, és ezt a jogot Unió-szerte megfelelően érvényesíteni kell; megjegyzi, hogy a Bizottság az elektronikus hírközlés során a magánélet tiszteletben tartásáról és a személyes adatok védelméről szóló új rendeletre irányuló javaslatában (2017/0003(COD)) azt javasolta, hogy a célzott tartalomkezelést a részvételről szóló döntés előzze meg;

10. úgy véli, hogy a megtévesztő vagy kétes politikai hirdetés az online veszélyforrások különleges osztályába tartozik, mivel a demokratikus társadalmunk működését lehetővé tevő alapvető mechanizmusokat befolyásolja, különösen ha az ilyen tartalmat harmadik felek és külföldi szereplők támogatják; hangsúlyozza, hogy amikor a profilalkotást széles körben alkalmazzák politikai mikrotargetálásra a szavazási viselkedés manipulálása érdekében, az súlyosan alááshatja a demokrácia alapjait; felhívja ezért a digitális szolgáltatókat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a felhasználói fiókokat ellenőrző automaták (social bots) által feltöltött tartalmak azonosítására és címkézésére, és elvárja a Bizottságtól, hogy nyújtson iránymutatást a fenti, meggyőzésre alkalmazott digitális technológiák választási kampányokban és politikai hirdetési politikában való alkalmazásáról; e tekintetben kéri a fizetett politikai hirdetések megjelenítésére vonatkozó szigorú átláthatósági követelmények megállapítását;

11. szükségesnek tartja a jogellenes tartalmak gyors és következetes eltávolítását, a jogsértések – különösen a gyermekekkel és a terrorista tartalmakkal kapcsolatos jogsértések – és az alapvető jogok megsértésének kezelése érdekében az olyan szükséges biztosítékok mellett, mint az eljárások átláthatósága, a fellebbezéshez való jog és a hatékony jogorvoslathoz való hozzáférés; úgy véli, hogy az önkéntes magatartási kódexeket és az általános szerződési feltételeket nem érvényesítik megfelelően, illetve azok csak részben nyújtanak megoldást e problémára; hangsúlyozza, hogy a jogszabályok érvényesítésével, az online tevékenységek és tartalmak jogszerűségéről való döntéssel, csakúgy mint a tárhelyszolgáltatók arra való kötelezésével kapcsolatos végső felelősséget, hogy a jogellenes tartalmakat eltávolítsák vagy hozzáférhetetlenné tegyék, továbbra is a független illetékes hatóságoknak kell viselniük;

12. elismeri, hogy bár bizonyos tartalomtípusok jogellenes jellege könnyen megállapítható, más tartalomtípusok esetében a döntés nehezebb, mivel kontextusba helyezést igényel; figyelmeztet arra, hogy a jelenlegi automatizált eszközök nem képesek kritikai elemzésre, sem arra, hogy megfelelően felmérjék az egyes tartalmak kontextusának jelentőségét, ami szükségtelen eltávolításokhoz vezethet, valamint sértheti a véleménynyilvánítás szabadságát és a különböző információkhoz való hozzáférést, többek között politikai nézetekkel kapcsolatban, ami cenzúrát eredményez; kiemeli, hogy az automatizált jelentések szolgáltatók vagy szerződéses vállalkozóik általi emberi felülvizsgálata nem oldja meg teljes mértékben ezt a problémát, különösen akkor, ha azt olyan magánvállalkozói személyzetnek szervezik ki, amely nem rendelkezik kellő függetlenséggel, képesítéssel és elszámoltathatósággal;

13. aggodalommal állapítja meg, hogy a jogellenes online tartalmak könnyedén és gyorsan megsokszorozhatók, ami nagyon rövid időn belül jelentősen felerősítheti azok káros hatását; ennek ellenére úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály ne kötelezze a tárhelyszolgáltatókat vagy egyéb technikai közvetítőket arra, hogy tartalommoderálás céljából automatizált eszközöket használjanak;

14. emlékeztet arra, hogy az illegális online tartalmakat nem csak az online platformoknak kellene eltávolítaniuk, hanem a bűnüldözésnek és az igazságszolgáltatásnak is nyomon kellene követnie azokat, amennyiben bűncselekményekről van szó; kéri a Bizottságot, hogy mérlegelje annak előírását, hogy a tárhelyszolgáltatók kötelesek legyenek jelenteni a súlyos bűncselekményeket az illetékes hatóság felé, amint tudomást szereznek az ilyen bűncselekményekről; e tekintetben úgy véli, hogy egyes tagállamokban a fő kérdést nemcsak a megoldatlan ügyek jelentik, hanem azok is, amelyek esetében nem indult eljárás; kéri, hogy számolják fel az illetékes hatóságoknál történő panasztétel akadályait; meggyőződése, hogy tekintettel az internet határok nélküli jellegére és az illegális online tartalmak gyors terjesztésére, javítani kell a szolgáltatók és az illetékes nemzeti hatóságok közötti együttműködést, valamint a nemzeti illetékes hatóságok közötti határokon átnyúló együttműködést, és azoknak a szükségesség és az arányosság elvén kell alapulniuk; hangsúlyozza e tekintetben, hogy tiszteletben kell tartani az EU jogrendjét és a határokon átnyúló együttműködés és a kölcsönös bizalom bevett elveit; felhívja

a tagállamokat, hogy biztosítsák bűnüldöző és igazságügyi hatóságaik számára a szükséges szakértelmet, erőforrásokat és eszközöket annak érdekében, hogy hatékonyan és eredményesen tudják kezelni a jogellenes online tartalommal kapcsolatos egyre növekvő számú ügyet és a tartalmak törlésével kapcsolatos vitarendezést, valamint javítsák az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést a digitális szolgáltatások terén;

15. hangsúlyozza, hogy egy adott tartalom az egyik tagállamban jogellenes lehet, miközben egy másik tagállamban véleménynyilvánítás szabadságához való jog hatálya alá tartozik; kiemeli, hogy a szólásszabadság védelme, a kollízió elkerülése, az indokolatlan és hiábavaló területi alapú tartalomkorlátozás megakadályozása érdekében, valamint a harmonizált digitális egységes piac megvalósítása céljából a tárhelyszolgáltatók nem kötelezhetők arra, hogy eltávolítsák vagy hozzáférhetetlenné tegyék azokat az információkat, amelyek jogszerűek a székhelyük szerinti tagállamban, vagy ahol kijelölt jogi képviselőjük lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik; emlékeztet arra, hogy a nemzeti hatóságok csak a területükön székhellyel rendelkező szolgáltatóknak címzett, független illetékes hatóságok által kiadott eltávolítási végzéseket érvényesíthetik; szükségesnek tartja a tagállamok közötti együttműködési mechanizmusok megerősítését a Bizottság és az érintett uniós ügynökségek támogatásával; a tartalmak egyes típusaival kapcsolatos kockázatok meghatározása és az ilyen kockázatértékelés terén a tagállamok között fennálló lehetséges különbségek azonosítása érdekében strukturált párbeszédet szorgalmaz a tagállamok között;

16. hangsúlyozza, hogy a jogellenes tartalmat a tárhelyről kell eltávolítani, és hogy a puszta továbbítást végző köztes szereplőket nem lehet a tartalomhoz való hozzáférés blokkolására kötelezni;

17. határozottan úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokra vonatkozó jelenlegi uniós jogi keretet aktualizálni kell a tagállamok közötti széttöredezettség és az új technológiák jelentette kihívások – mint például az élet minden területét átható profilalkotás és algoritmikus döntéshozatal elterjedtségének – kezelése, valamint a jogi egyértelműség és az alapvető jogok időtálló biztosítása érdekében – tekintettel a technológia gyors fejlődésére–, különösen a véleménynyilvánítás szabadságát és a magánélet tiszteletben tartását illetően;

18. üdvözli a Bizottság azon elkötelezettségét, hogy a belső piac széttöredezettségének és a szabályozások következetlen érvényesítésének elkerülése érdekében harmonizált megközelítést vezessen be a digitális szolgáltatókra, köztük az online közvetítőkre érvényes kötelezettségekre vonatkozóan; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a belső piac egészére vonatkozó leghatékonyabb és legeredményesebb megoldásokra, elkerülve ugyanakkor az új szükségtelen adminisztratív terheket, és megőrizve a digitális egységes piac nyitott, tisztességes, biztonságos és versenyképes jellegét annak valamennyi résztvevője számára; hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatók felelősségi rendszerének arányosnak kell lennie, nem hozhatja hátrányos helyzetbe a kis- és közepes méretű szolgáltatókat, és nem korlátozhatja indokolatlanul az innovációt és az információhoz való hozzáférést;

19. úgy véli, hogy a reformnak a meglévő uniós jogszabályok – különösen az általános adatvédelmi rendelet, a jelenleg felülvizsgálat alatt álló elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv és az ágazatspecifikus eszközök, többek között az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv – szilárd alapjára és az azoknak való teljes körű megfelelésre, valamint azok elsőbbségének tiszteletben tartására kell épülnie; hangsúlyozza, hogy az e-kereskedelemre vonatkozó szabályok korszerűsítése befolyással lehet az alapvető jogokra; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy az általa használt megközelítés tekintetében legyen rendkívül éber, és a felülvizsgálat során vegye figyelembe a nemzetközi emberi jogi normákat is;

20. kiemeli, hogy az egyéni felhasználók gyakorlati képessége rendkívül korlátozott ahhoz, hogy megértsék az adat-ökoszisztémák bonyolult világát, illetve eligazodjanak benne, akárcsak az a képességük is, hogy megállapítsák, vajon a kapott információkat és az igénybe vett szolgáltatásokat ugyanolyan feltételekkel bocsátják-e rendelkezésükre, mint más felhasználóknak; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály középpontjába az átláthatóságot és a megkülönböztetésmentességet helyezze;

21. ragaszkodik ahhoz, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló törvénynek magas szintű átláthatóság biztosítására kell irányulnia, az online szolgáltatások működésének és a megkülönböztetéstől mentes digitális környezetnek a vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy az algoritmusok jogszerű használatának biztosítása érdekében a magánéletet és a személyes adatokat védő, meglévő erős szabályozási keret mellett szükség van az online platformokra rótt kötelezettségekre is; ezért felhívja a Bizottságot, hogy az e-kereskedelemről szóló irányelv alapján dolgozzon ki egy olyan rendszert, amely egyértelműen meghatározza a szolgáltatók felelősségét a felhasználókat érintő kockázatok kezelése és jogaik védelme tekintetében, valamint előírja az algoritmusok átláthatóságára és megmagyarázhatóságára vonatkozó kötelezettséget, az ilyen kötelezettségek kikényszerítésére vonatkozó szankciókat, az emberi beavatkozás lehetőségét és egyéb olyan intézkedéseket, mint az éves független auditok és a megfelelés elősegítését és kikényszerítését szolgáló speciális stressztesztek;

22. hangsúlyozza, hogy egyes digitális szolgáltatóknak képesnek kell lenniük arra, hogy egyértelműen azonosítsák a felhasználókat, az offline szolgáltatásokkal megegyező módon; megjegyzi, hogy az online platformok szükségtelenül gyűjtenek személyes adatokat, például mobiltelefonszámokat valamely szolgáltatásra való feliratkozáskor, ami gyakran a (több platformra egyszerre történő) egységes bejelentkezés lehetőségeinek használatából ered; kiemeli, hogy az általános adatvédelmi rendelet egyértelműen leírja az adatminimalizálás elvét, ezáltal az adatok gyűjtését kizárólag a célhoz szigorúan szükséges mértékre korlátozza; azt ajánlja, hogy az egységes bejelentkezési szolgáltatást támogató, erőfölényt jelentő piaci részesedéssel rendelkező online platformokat kötelezzék arra, hogy támogassanak legalább egy nyílt, szabadalommal nem védett, decentralizált és interoperábilis kereten alapuló azonosítási rendszert;

23. hangsúlyozza, hogy amennyiben offline egy bizonyos típusú hivatalos azonosításra van szükség, létre kell hozni egy egyenértékű, biztonságos online elektronikus azonosítási rendszert; megjegyzi, hogy az online azonosítás javítható az eIDAS-rendelet által az elektronikus azonosítás határokon átnyúló átjárhatóságának az Európai Unió egész területén történő érvényesítésével; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy egységes európai bejelentkezési rendszer létrehozásának lehetőségét, amely az egységes bejelentkezési rendszerek alternatívájaként szolgálhatna, és vezessen be kötelezettséget a digitális szolgáltatások számára arra vonatkozóan, hogy minden esetben, alapértelmezésben kínáljanak manuális bejelentkezési lehetőséget; hangsúlyozza, hogy ezt a szolgáltatást úgy kell kifejleszteni, hogy az azonosítható bejelentkezési adatoknak a bejelentkezési szolgáltató általi gyűjtése technikailag lehetetlen legyen, és a gyűjtött adatok mennyisége a lehető legalacsonyabb maradjon; javasolja ezért a Bizottságnak, hogy vizsgálja meg egy ellenőrző rendszer létrehozásának lehetőségét a digitális szolgáltatások felhasználói számára, amelyeket nem lehet a felhasználók internetes oldalak közötti nyomonkövetésére vagy kereskedelmi célra használni, ezáltal biztosítva a személyes adatok védelmét és az életkor ellenőrzését, különösen a kiskorúak esetében; hangsúlyozza, hogy e bejelentkezési és ellenőrzési rendszereknek csak azokra a digitális szolgáltatásokra kell vonatkozniuk, amelyekhez személyazonosításra, hitelesítésre vagy életkor-ellenőrzésre van szükség; emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak és az uniós intézményeknek garantálniuk kell, hogy az elektronikus azonosítás biztonságos és átlátható legyen, csak a felhasználó azonosításához szükséges adatokat dolgozza fel, azokat kizárólag jogszerű célra használják fel, és azokat ne használják kereskedelmi célra, és ne használják fel az általános internet-hozzáférés korlátozására vagy a felhasználók különböző internetes oldalak közötti nyomon követésére;

24. elengedhetetlennek tartja a vonatkozó szabályok tisztázását és a teljes körű uniós szintű harmonizációját a felhasználók alapvető jogainak és a szabadságainak Unió-szerte történő tiszteletben tartásának biztosítása érdekében; úgy véli, hogy az ilyen szabályoknak fenn kell tartaniuk a felelősség alóli mentességet azon közvetítők számára, akiknek nincs tényleges tudomásuk a platformjukon végzett illegális tevékenységről vagy tárolt illegális adatokról; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a gyűlöletbeszéd és a félretájékoztatás kezelésére vonatkozó közelmúltbeli nemzeti jogszabályok a szabályok növekvő széttöredezettségéhez és az alapvető jogok gyengébb védelméhez vezetnek az unióban;

25. e célból olyan jogalkotási javaslatokra szólít fel, amelyek a digitális egységes piac nyitottságát és versenyképességét azáltal tartják fenn, hogy a digitális szolgáltatókkal szemben harmonizált követelményeket támasztanak, hogy az európai értékekkel és törvényekkel összhangban hatékony, koherens, átlátható és tisztességes eljárásokat és eljárási biztosítékokat – többek között harmonizált értesítési és intézkedési eljárást – alkalmazzanak a jogellenes tartalmak kezelése érdekében;

26. e tekintetben alapvető fontosságúnak tartja, hogy az online platformok számára egyértelmű szabályokat, követelményeket és biztosítékokat írjanak elő a harmadik felektől származó tartalmakkal kapcsolatos felelősségre vonatkozóan; javasolja közös szabályozási keret létrehozását az illegális tartalmak hatékony azonosítása és eltávolítása érdekében;

27. hangsúlyozza, hogy a bejelentési-cselekvési rendszerre vonatkozó szabályokat a platformokra vonatkozó azon követelményekkel kellene kiegészíteni, hogy olyan konkrét intézkedéseket hozzanak, amelyek arányban állnak hatókörükkel és technikai és működési kapacitásukkal annak érdekében, hogy hatékonyan tudják kezelni a szolgáltatott platformon megjelenő illegális tartalmakat; ezért – amennyiben technológiailag megvalósítható, független illetékes hatóságok kellően megalapozott rendelkezései alapján és a tartalom sajátos kontextusának teljes körű figyelembevételével – rámutat, hogy a digitális szolgáltatókat kötelezni lehetne arra, hogy időszakos kereséseket végezzenek a valamely bíróság által már jogellenesnek nyilvánított meghatározott tartalmak tekintetében, amennyiben az érintett információk ezen eltiltásból eredő nyomon követése és vizsgálata az olyan üzenetet közvetítő információkra korlátozódik, amelynek tartalma lényegében változatlan a jogellenesség megállapításának alapjául szolgáló üzenetétől, és amely tartalmazza a jogsértéstől való eltiltásban meghatározott elemeket, amelyek megfogalmazása, összhangban a Bíróságnak a C-18/18. sz. ügyben hozott 2019. október 3-i ítéletével ([8]), olyan mértékben azonos vagy azonos értelmű, hogy nem követeli meg a tárhelyszolgáltatótól e tartalom önálló értékelését;

([8]) A Bíróság 2019. október 3-i ítélete, Eva Glawischnig-Piesczek kontra Facebook Ireland Limited, C-18/18, ECLI:EU:C:2019:821.

2020. október 20., kedd

28. fenntartja, hogy a konkrét intézkedések megválasztását a platformokra kell hagyni; támogatja az érdekelt felekkel folytatott párbeszéden és a platformok által viselt kockázatok értékelésén alapuló kiegyensúlyozott megközelítést, valamint a platformokra rótt szükségtelen szabályozási terhek és az alapvető jogok – különösen a véleménynyilvánítás szabadsága, az információhoz való hozzáférés – és a magánélet tiszteletben tartásához való jog – szükségtelen és aránytalan korlátozásának elkerülésére szolgáló egyértelmű felelősségi láncot; hangsúlyozza, hogy bizonyos kötelezettségeket az ágazati jogszabályok tovább pontosíthatnak; hangsúlyozza, hogy az e célból hozott intézkedések sem jogilag, sem ténylegesen nem minősülhetnek általános ellenőrzésre vonatkozó követelménynek;

29. hangsúlyozza, hogy megfelelő biztosítékokra és a jogszerű eljárásra vonatkozó kötelezettségekre – többek között emberi felügyelet és ellenőrzés előírására – van szükség a viszontbejelentési eljárások mellett, hogy a tartalomtulajdonosok és a tartalmak feltöltői megfelelően és kellő időben megvédhessék jogaikat, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy az eltávolítási vagy letiltási határozatok pontosak, megalapozottak legyenek és tiszteletben tartsák az alapvető jogokat; hangsúlyozza, hogy szankcionálni kell azokat a személyeket, akik rendszeresen és ismételten jogosulatlan vagy visszaélésszerű értesítéseket nyújtanak be; emlékeztet arra, hogy a platformok által a belső panaszkezelési rendszerrel összhangban folytatott viszontbejelentési eljárások és peren kívüli vitarendezés mellett a hatékony jogorvoslathoz való jog érvényesítése érdekében továbbra is biztosítani kell a hatékony bírósági jogorvoslat lehetőségét;

30. támogatja a jelenlegi keret fenntartását a tartalomért való korlátozott felelősség és a származási ország elvére vonatkozóan, de alapvető fontosságúnak tartja az eltávolítási kérelmeknek az illetékes nemzeti hatóságok közötti jobb összehangolását; hangsúlyozza, hogy a jogsértő online tartalmakat a tárolásuk helyén kell távolítani; hangsúlyozza, hogy az erre irányuló kéréseknek jogi biztosítékok hatálya alá kell tartozniuk a visszaélések megelőzése és az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartásának biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy az illetékes hatóságoktól érkező eltávolítási kérelmeknek konkrétnak kell lenniük, és egyértelműen meg kell határozniuk az eltávolítás jogalapját; hangsúlyozza, hogy hatékony felügyeleti és végrehajtási mechanizmust – többek között a technikai és működési kapacitásaikat figyelembe vevő arányos szankciókat – kell alkalmazni azokra a szolgáltatókra, amelyek nem tesznek eleget a jogszerű utasításoknak;

31. emlékeztet arra, hogy a digitális szolgáltatók jogilag nem kötelezhetők arra, hogy felhasználóik vagy előfizetőik személyes adatait bűnüldözési célból megőrizzék, kivéve, ha a célzott adatmegőrzést egy független illetékes hatóság rendeli el, teljes mértékben tiszteletben tartva az uniós jogot és az EUB ítélkezési gyakorlatát; emlékeztet továbbá arra, hogy az ilyen adatmegőrzésnek a megőrzendő adatok kategóriái, az érintett kommunikációs eszközök, az érintett személyek és az elfogadott megőrzési időszak tekintetében feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozódnia;

32. úgy véli, hogy a fogyasztók alapvető jogainak és érdekeinek védelme érdekében a digitális szolgáltatási törvénynek olyan szabályokat kell bevezetnie, amelyek biztosítják, hogy a digitális szolgáltatók szolgáltatási feltételei egyértelműek, átláthatóak, méltányosak és könnyen és akadálymentesen hozzáférhetőek legyenek; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tartalommegosztó platformok szolgáltatási feltételei arra kényszerítik a bűnüldöző szerveket, hogy személyes fiókokat használjanak bizonyos panaszok kivizsgálására, ami fenyegetést jelent mind e nyomozásokra, mind a személyes biztonságra nézve, és felszólít a tagállamok közötti hatékonyabb koordinációra az értesítés tárgyát képező illegális tartalmakra vonatkozó bűnüldözési gyakorlat nyomon követése terén; emlékeztet arra, hogy egy független illetékes hatóság által tett eltávolítási felszólításnak mindig jogszabályokon kell alapulnia, nem pedig a szolgáltatók szolgáltatásnyújtási feltételein;

33. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a felhasználók változatos és minőségi online tartalmakhoz férhessenek hozzá, a polgárok megfelelő tájékoztatásának biztosítása érdekében; elvárja, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály biztosítsa, hogy a minőségi médiatartalmak könnyen hozzáférhetők és könnyen megtalálhatók legyenek harmadik felek platformjain, valamint hogy a tartalmak eltávolítása összhangban legyen az emberi jogi normákkal, és azokra a tartalmakra korlátozódjon, amelyek nyilvánvalóan jogellenesek, vagy amelyeket egy független illetékes hatóság jogellenesnek nyilvánított; hangsúlyozza, hogy a jogszerű tartalomra nem vonatkozhat semmilyen törlési vagy zárolási kötelezettség;

34. támogatja a tagállamok, az illetékes hatóságok és az érdekelt felek közötti fokozott párbeszédet, amelynek célja az olyan „puha” jogi eszközökön alapuló megközelítések kidolgozása, értékelése és javítása, mint amilyen például a dezinformációval kapcsolatos uniós szintű gyakorlati kódex, a jogszerű tartalmak kategóriáinak, többek között a dezinformáció további kezelése érdekében; elvárja a Bizottságtól, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló törvényt kísérő külön eszközben adjon ki iránymutatásokat, többek között fokozott átláthatósági szabályokat a tartalom moderálására és a reklámpolitikára vonatkozóan annak biztosítása érdekében, hogy a jogszerű tartalomnak a feltételek alapján történő

eltávolítása és letiltása az abszolút minimumra korlátozódjon; felkéri továbbá a Bizottságot, hogy hozzon létre egy olyan keretet, amely tiltja, hogy egy médiaszolgáltató felelősségére nyújtott tartalom felett, amelyre egyedi szabványok és felügyelet vonatkozik, a platformok az ellenőrzés második rétegét gyakorolják;

35. hangsúlyozza továbbá, hogy a felhasználóknak több választási lehetőséget és ellenőrzést kell biztosítani az általuk megtekintett tartalom tekintetében, beleértve a tartalom rangsorolásának módjával és a tartalomkezeléstől való elállás lehetőségével kapcsolatos lehetőségeket is; határozott meggyőződése, hogy az ilyen ajánlási rendszerek kialakításának és teljesítményének felhasználóbarátnak és átláthatónak kell lennie;

36. úgy véli, hogy a – köz- és magánszektorbeli – elszámoltathatóságon és bizonyítékokon alapuló szakpolitikai döntéshozatalhoz megbízható adatokra van szükség a jogellenes online tartalmak előfordulásáról és eltávolításáról valamint az online platformok tartalomszűrő algoritmusairól;

37. e tekintetben felszólít a platformok éves, átfogó és konzisztens nyilvános jelentéstételi kötelezettségére, amely arányos a platformok hatókörével és működési kapacitásaival, különösen a tartalomszűrési eljárásokkal kapcsolatosan, beleértve a jogellenes online tevékenységek elleni intézkedésekről való tájékoztatást, az eltávolított tartalom mennyiségére és az eltávolítás jogi indokaira és jogalapjaira vonatkozó szabványosított adatokat, a beérkezett eltávolítási kérelmek típusát és indoklását, az elutasított kérelmek számát és az elutasítás okait; hangsúlyozza, hogy ezeket az adott évben hozott intézkedésekre kiterjedő jelentéseket a következő év első negyedévének végén kell benyújtani;

38. felhív továbbá a nemzeti hatóságok éves nyilvános jelentéstételi kötelezettségének bevezetésére, beleértve a szabványosított adatokat az eltávolítási kérelmek számára és jogalapjukra, a közigazgatási vagy bírósági jogorvoslati eljárás alapját képező eltávolítási kérelmek számáról, ezeknek az eljárásoknak az eredményéről, megemlítve azokat az eredményeket, amelyek tévesen jogszerűtlennek minősített tartalomra vagy tevékenységre vonatkoznak, és a szankciókat kiszabó határozatok teljes számáról, beleértve a kiszabott büntetés típusának leírását;

39. aggodalmának ad hangot a felügyeleti és ellenőrzési szervek pénzügyi és emberi erőforrásainak széttöredezettsége és dokumentált hiánya miatt; fokozott együttműködésre szólít fel a tagállamok között a digitális szolgáltatások szabályozási felügyelete tekintetében;

40. úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló törvény megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében az e törvényben meghatározott eljárások, eljárási biztosítékok és átláthatósági kötelezettségek betartásának felügyeletét harmonizálni kell a digitális egységes piacon; e tekintetben támogatja egy olyan független uniós felügyeleti struktúra általi szigorú és szigorú végrehajtást, amely egyértelműen meghatározott tényezők – például az arányosság, a technikai és szervezeti intézkedések, valamint a gondatlanság – értékelése alapján jogosult bírság kiszabására; úgy véli, hogy ennek magában kell foglalnia annak lehetőségét, hogy a bírságok a vállalat éves globális forgalmának bizonyos százalékán alapuljanak;

41. hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatók belső politikáinak és algoritmusainak ellenőrzése során kellő figyelmet kell fordítani az uniós jogra, különösen a szolgáltatások felhasználóinak alapvető jogaira, figyelembe véve a megkülönböztetésmentesség, valamint a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságának fontosságát egy nyitott és demokratikus társadalomban, anélkül, hogy bizalmas üzleti adatokat tennének közzé; sürgeti, hogy panasz esetén vagy a felügyeleti szervek kezdeményezése alapján fel kell mérni, hogy a digitális szolgáltatók elősegítik-e a tartalom terjedését, és ha igen, hogyan, például ajánláskezelő motorok és optimalizálási funkciók, mint az automatikus kiegészítés és a népszerű tartalmak ajánlása révén;

42. úgy véli, hogy a platformok és az illetékes nemzeti hatóságok által készített átláthatósági jelentéseket nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, és elemezni kell az eltávolítás, a felderítés és blokkolás strukturális tendenciáit uniós szinten;

43. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a felhasználók lehetőséget kapjanak saját alapvető jogaik online érvényesítésére, többek között könnyen hozzáférhető, pártatlan, átlátható, hatékony és ingyenes panasztételi eljárások, a jogellenes tartalomra és az egyének és vállalatok büntetendő magatartására vonatkozó jelentéstételi mechanizmusok, jogorvoslati lehetőségek, oktatási intézkedések és az adatvédelmi kérdésekkel és a gyermekek online biztonságával kapcsolatos figyelemfelkeltés révén;

2020. október 20., kedd

44. úgy véli, hogy a korábbi tapasztalatok bebizonyították, hogy hatékony az innovatív üzleti modell virágzásának lehetővé tétele és a digitális egységes piac megerősítése azáltal, hogy felszámolják a digitális szolgáltatások szabad mozgása előtt álló akadályokat és megakadályozzák új, indokolatlan nemzeti akadályok bevezetését, és hogy e megközelítés folytatása csökkentené a belső piac széttöredezettségét; úgy véli továbbá, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály lehetőséget kínálhat a polgárok digitalizációval kapcsolatos ismereteinek és készségeinek fejlesztésére, ugyanakkor magas szintű fogyasztóvédelmet garantál, többek között az online biztonság védelme révén;

45. Hangsúlyozza, hogy elengedhetetlennek tartja a kibertér alapvető biztonságára vonatkozó elfogadott normákat, annak érdekében, hogy a polgárok teljes mértékben élvezhessék a digitális szolgáltatások nyújtotta előnyöket; megállapítja ezért, hogy sürgősen szükség van arra, hogy a tagállamok összehangolt intézkedéseket hozzanak az alapvető kiberhigiénia biztosítása és a kibertérben elkerülhető veszélyek megelőzése érdekében, többek között jogalkotási intézkedések révén;

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.